

Prikazano dne 13. I. 1924.
Prikazano dne 13. I. 1924.

Br.

Br.

prl.

prl.

DALMATINSKI HRVAT

GRADSKA BIBLIOTEKA
JURAJ ŠIZGORIĆ
SIBENIK
NAUCNI ODJEL

Poštarna plaćena u gčivošu.EK

— Pojedini broj D 2. —

„DALMATINSKI HRVAT“ izlazi svaka subota.
Godišnja predplata Din 90 — Polugodišnja
Din 48 — Trimestarsko Din 24 — Za Ameri-
čku godišnja dva dolara.

OGLASI PRAMA CJENIKU

Račun kod Pošte Čak Ureda, Zagreb, br. 38.004

Privremeni telefon
preko dana br. 38 — preko noći br. 23
(Interurban)

NOVINE ZA PROSVJETU, GOSPODARSTVO I POLITIKU DALMATINSKE HRVATSKE.

God. III.

ŠIBENIK, 13. KOLOVOZA 1924.

Br. 84

Stjepan Radić u Domovini.

Naša telefonska vijest 12./8. Zagreb.

Nakon dugoga izbjivanja u inozemstvu, sinoć je predsjednik Hrvatskog narodnog zastupstva, Stjepan Radić, doputovalo ravnio iz Beča, u pratinji svoje kćeri g. Košutić i dra. Mačeka, u Zagreb.

Na dočeku nije bilo nikoga, jer su naši politički krugovi nastojali i tako udesili da se ne doznađe za predsjednikov dolazak. Dočekala ga je četa Hrvatskih Omladinaca, kao tjelesna garda.

G. Predsjednik je sa pratinjom sjeo u jedan fijaker, a Hrvatska Omladina u drugi, pa se je odvezao u Pripćevu Palaču na Akademskom trgu.

Sasvim im se je glas o njegovom dolasku kao munja proširio Zagrebom, pa se je u trenutak oka, skupilo mnoštvo svijeta i omladine, pred Pripćevom palačom. Nasale su odusevljene manifestacije, ushićenog naroda, koji je htio da vidi svoga spasitelja i Vodju, pa je naš predsjednik bio primoran, da se više puta počaže na balkonu, a nelom se je pokazao zapjevana je iz lica i lica grla „Lijepa Naša“.

Nakon dugih manifestacija, razdragana se je masa, na Jelačićevom trgu mirno razšla, a čitav Zagreb živi pod utiskom velikog odusevlijenja, radi povraća svog dragog i obljuženog Predsjednika.

Veselje, koje je jučer nakon raširene telefonske vijesti iz Zagreba, da je naš predsjednik i vodja hrvatskog naroda, zdrav, čit i veselo, stigao u Zagreb, obuzelo srca šibenskih Hrvata, neda se opisati. Svakome težaku s Gorice, iz Doca, iz Varoši iz Predgradja, iz Crnice bilo je pri duši lako, kada je od naših saradnika saznao živu istinu, da je Radić potpuno zdrav stigao u hrvatsku prijestolnicu. Na stoline uzdaha letilo je iz Šibenika prama Zagrebu u želji, da Stjepan Radić bude hrvatski narod i na dalje voditi mudro i pametno, kao i do sada, da potpune pobjede njegovih pravica, slobode i nezavisnosti.

U to ime hrvatski Šibenik kliče:

Sretno se vratio i živo nam na dugo Stjepane Radiću!

Nastavak Borbe I

Moogi nás pitaju, da li smo zadovoljni sa rješenjem krize. Evo im odgovor. U siječnju 1922 u donašnjem programu rada navijestili smo geslo:

1. Borbu za ravnopravnost i sporazum.

2. Borbu za reviziju ustava, koja će hrvatskom narodu priznati pravo samouprave i samoodredjenja.

3. Borbu za reviziju ropalskog ugovora, da nam talijanski narod povrati naše zemlje, koje su nam oteli njegovi vlastodržci.

4. Borbu proti korupciji činovnika, tražeći da se ne vrijedne goni iz službe, a da se vrijednom činovniku osigura zaštužena nagrada za njegov rad.

5. Borbu za pravedno i pošteno rješenje agrarnog pitanja.

6. Borbu za izjednačenje krune sa dinarom i pravednu izmjenu.

7. Borbu proti nepravednom odmjeravanju poreza sa strane porezkih oblasti.

8. Borbu za najstrožu kontrolu nad radom ministara, a ponadovo nad rasipanjem narodnog blaga sa strane ministrata finančija.

9. Borbu za uvedenje smrte kazne za svakog ministra, za kojeg se dožade da krade državne novce ili da za mito dijeli razne koncesije.

10. Borbu proti svim neprijateljima granična naše nove zajednice.

11. Borbu za pripojenje Dalmacije nezavisnom srcu Zagrebu.

12. Borbu za izmirenje Srbinjanaca sa Bugarinom, da se i oni pridruže našoj zajednici.

13. Borbu za jednodušni savez slavenskih država u jedno kolo, proti neprijateljima Slavenstva.

14. Borbu proti vjerskoj mržnji između katolika i pravoslavnih.

Od ovih 14 tačaka Davidovićev kabinet prioritvao je, što se do sada znaće, tačke 4, 5, 8, 9, 10, i 14.

Osobito nas zanima, da li će se Davidovićev kabinet izjaviti za 13 tačku gornjeg programa i poduzeti diplomatske korake, da naša država prizna što prije Sovjetsku Uniju i da čim prije stupi s njome u što tijesnji savez.

Kada se Davidovićev kabinet izjaviti za priznanje Sovjetske Unije, naše majke Rusije, onda ćemo mi Hrvati republikoni na Jadranskom moru moći mirno spavati i ne ćemo se trebati plašiti više radikalnih prijetnja, da će nas izručiti Italiji kako nam je to „Balkan“ tu skoro poručio. Glede ostalih pitanja, treba vremena da se zajednički sporazumimo. Svakako sada je svima koji se bore za sporazum i ravnopravnost Srba i Hrvata glavna dužnost da se naša državna zajednica pročisti od lupeža, razbojnika, aferaša, batinaša i da se u zemlji uvede sigurnost i manja i života pojedinog državljanina.

Općinski upravitele Ante Blažević, općinski odbornik Mate Živković i narodni zastupnik dr. Nikola Subotić, tri heterogeni elementi, na jednom su bili postali najtjesniji

prijatelji. To tjesno prijateljstvo svakom je upadalo u oči. Nikto nije znao tomu razloga, dok Mate Živković nije javno počeo napadati Stjepana Radića, osudjivali njegovu razumnu politiku i grđiti njegovo ime. Radi toga organizacija HRSS je bila juvno javljeno, da Živković nije član HRSSa i da u općini ne zastupa Hrvate. To je bilo dosta i Živkovićeva napadanja na Stjepana Radića ostalo je mrtvo sišće bez ikakve škode.

Općinski upravitelj Blažević bio je u radu protiv organizacije HRSS-a lukaviji. On se je davno uvjerio, da je njegova anacionalna družina u ovoj općini izgubila zemljište i on otiče u Zagreb, da se nudi HRSS-u. Ovo je bilo njegovu ponudu i uputilo ga na šibensku republiku, koji su u ovoj općini proveli uzoru na organizaciju HRSS-a. Na to nije Blažević mogao pristati, jer u tom slučaju od upravitelja općine bio bi degradiran na općinskog pisara i nalazeći se u nevolji, dodje na lokalnu pomisao.

Sa radikalima i sa Pribičevcima treba sklopiti težni ugovor, da se kod budućih izbora u Šibeniku hametom potuče Radićevce i Pučkaša. Namu nisu poznati članici ovog tajnog ugovora, ali ako poznavajući općinske okolnosti, — sami sastavimo njegove bilne lačke, naši čitatoci mogu bili uvjereni, da u tančine pogodjamo tajne Blažević Živkovićeve akcije proti Radićevcima u Šibeniku.

Za svaku operaciju treba novaca a Blažević i Živković žnire prama Pašićevu kabinetu. Dr. Niko Subotić i dr. Ivo Perović idu im na ruku. U proračun ima doći jedan milijun i pol din. za Šibenik. Izpod brka smiju se općinskioci. Kad im novci prispiju u kasu biće agitacije proti Radiću i Korošecu.

Za ovu Subotićevu milost, Blažević i Živković bili bi kod izbora sigurno podupirali pepističke kandidate, jer Blažević nema izgleda na uspjeh, a Živković nema za sobom ni samoga sebe. Ali njima nije više bilo ni do mandata, njima je glavno bilo da dodaju dinari u općinu i da sa tujim parama uzmognu srušiti republikanske i pučkuške redove u ovoj općini. Taj njihov rad bi naišao na podpuno odobravanje P. P. režima. Tako su obe strane imale bit zadovoljne.

Ob ovim svim stvarima držala se je stroga tujna. Uz prota Koja rek bi da je u Pašićev alter ego u Šibeniku, mesar Niko Kalik ipak niješto znao i cijela stvar izašla je uprav preko njega na javu, ali ne njegovom krivnjom. Evo kako je to bilo. Jednog dana sjeo Kalik na banak u blad do Čekina dučana. Kalik ubavio san i zuspan na banku. U snu počeo na jednom govoriti: Ne češ Živkoviću radikaliski dinar! Ne češ! Ne češ! Prolaznici slušaju što Kalik govoru u snu. Kašnje se sve isipalo i saznalo.

Sad je svakome pušnulo pred očima zašto Mate Živković pruža i grdi Stjepana Radića. Sada smo svi bili na čistu da Subotić moramo u Šibeniku dokazati, da je ovde politička domena Stjepana Radića. I pružila nam se prigoda. Davidovićev dolazak u Šibenik razočarao je dra. Subotića, a prama računu živinara Subotiću, na zboru je bilo dosta märve, od koje je jedno 1600 bilo pristaša HRSS-a, a jedno 200 stotine pristaša HPS-a, dodečin Blaževićevih pristaša neznamo je li ih bilo stotinu. Demokrata šaka od kojih petnaest osoba, a ostalo bijahu znatiželjnici.

Kada je nar. zast. dr. Subotić one večeri dočuo, da se računa da na Davidovića Zboru prisustvuje kojih dvije hiljadе Radićevaca i Pučkaša izrekao je one glasovite riječi, da je Šibenik sa dočekom Davidovića zapečatio svoju sudbinu. On je tijem javno poručio Blaževiću i Živkoviću da su ga prevarili, da su radnici i težaci uza njih. I doista malo dana kasnije pronio se je glas, da se je u proračunu na intervenciju nar. zast. dra. Subotića brisala ona stavka od 1.5 milij. din. za Šibenik. I tako od ove kokosi Blažević i Živković neće viditi jajeta.

Ali se za to varā dr. Subotić, da oni neće dobiti zajam od Davidovićevim kabinetom. Ta oni su sad pristaše opozicionog bloka i za vrijeme Davidovićevih boravka u Šibeniku govorilo se je o jednom pismu radi zajma sa strane hipotekarne banke. I mi smo za to da hipotekarna banka dade veći zajam općini, ali moramo upozoriti koliko g. Davidovića toliko g. dra. Spaha, da niti Blažević niti Živković nisu danas prestvornici narodne većine u općini i da će pitanje ovog zajma biti tek onda zrelo, kad se provede općinski izbori, i u općini budu sjediti predstavnici, a ne Pašićevi i Pribičevićevi komesari i savjetnici, koji su za vrijeme P. P. režima rovarili proti pristašama Stjepana Radića i dra. Korošeca. Blažević i Živković ne uživaju povjerenje naroda, oni su uživali povjerenje Pašića i Pribičevića — a što se sad hvataju, da su i oni pristaše bloka, to im u Šibeniku malo vjeruju. U Šibeniku većina traži izbore općinske, dok su Blažević i Živković munijenja, da se sa općinom može upravljati i bez općinskih izbora. A zašto? Jer znaju, da ih narod ne trpi na općini i da ib je tamо radikalna vlada, bez volje naroda, postavila.

Koga narodna većina ne će, onona ne smije u Davidovićev kabinet izkazati povjerenje. Osim toga nisu nesposobni, i nemaju pojma o komunalnoj politici, pak je jasno da dodju do novaca, da ostanu na općinskim jasla, sa kojih bi mogli i nadalje raditi proti Radićevcima i Pučkašima. Mi se nadamo da im Davidovićev kabinet ne će pasti na

Općinski zajam.

Općinski upravitele Ante Blažević, općinski odbornik Mate Živković i narodni zastupnik dr. Nikola Subotić, tri heterogeni elementi, na jednom su bili postali najtjesniji

lijepak. Mi tražimo općinske izbore od kojih se oni plaše i za to se žute da nasamore Davidovića sa zajmom.

Gradu je, ponavljamo, potreban jedan oveći zajam, ali taj ima da dobije po zakonu izabrano općinsko vijeće, a ne dva Pašićeva pluči-druga!

Pred sud zločincima!

Vlada g. Davidovića u svojoj deklaraciji priznaje, da je, za ere P. P. režima bilo „povlaštenih i pod-vlastenih“ gradnjina t. j. da su građanska prava jednog dijela pučanstva bila gažena od onih, koji su prisegli držati se zakona.

U deklaraciji se priznaje također, da su građanska prava naroda bila ugrožena po terorističkim organizacijama, koje je suma upravnih vlastištva, i da će svi oni pasti pod udar zakona, koji su se o zakon ogrješili ili ga zlabilo.

Kad je dakle optužnica već podignuta, to treba i samu istragu o krivicama što skorije kraju privesti.

I u Šibeniku ima ljudi u javnim upravama i terorističkoj organizaciji „Orjune“ koje i te kako tereti optužbu vladine deklaracije. Za sad ćemo napomenut diž odvjetničtvu samo nekoja od tih lica, koje optužuju tereti, e da ih uzmognе već jednoć na optužničku klupu postaviti. Ti su u prvom redu svojedobno izneseni, u nasevu listu u člancima „Jedva da se povjeruje“, „Teror junaka srebrenih kruna“, „Bezakonje u Dal.“ itd.

Po vladinoj deklaraciji, kau i izjavu min. unutrašnjih djela g. N. Petroviću, ijasno je da se moraju poslati na optužničku klupu, bivšeg policijskog taj. Niku Carevića, agenta Belumarića, policijski. Bana i Bobića radi bezakonja, koja su izvršili nad mješnim Hrvatima.

Kao što pravda zahtjeva da budu kažnjeni navedeni policajci, tako isto treba, da osjeće nad sobom božicu pravde teroristi, koji su napali Jakova Vunića, Roka Šarića, D. Bumbera, Kulmetu i druge, a proti kojih već davno podnešene kaznene prijave, još teže.

Mi smo s ovoga mjestra nekoliko puta pitali, zašto se ne vodi postupak i ne vrši pravda nad zločincima koji su Hrvate napadali. Sud nikad nije našao da shodno, da privede zločinu zasljenjenoj kuzni, premda je od nekih slučajeva prošlo i više od 2 god.

Jasno je, da su delinkvenți i na svudu imali svega zaštitnika, kad se radile proti Hrvatsku i taj bi zločinački zaštitnik trebovalo, da pade također pod kazan, bez razlike koje nijesto on pokriva, jer je kud i kamo odgovorniji onaj koji zlo podupire od samog izvršitelja.

Znatiželjni smo hoće li se g. drž. odvjetnik i ovog puta držati sljedeće naredbe i tačno je izvršavati, te da li će se svi oni zlikovci, koje tereti optužnicu vlade g. Davidovića naći na optužničkoj klupi.

Cekamo da vidimo.

Sloboda.

Zar je ovo ta sloboda pusta,
O kojoj djeda pričat mi je znao,
Kad je mene ljubio u usta,
I na svojim koljenim ninao?

A suze mu tekući na mlaze,

Kapale su na moje obrale.
Slušaj djeće ovako mi reko,

Robova lancem mi smo okovani

Pravi Schicht-sapun s markom „Jelen“ čuva skupocjeno rublje. Pazi na ime Schicht i marku „Jelen“!

Živ bit neću al nije dalako,
Kad slobode svanut će ti dani.

To moj djeda pričao je meni

A ja sinka suda pričam tebi

Ti to ne ćeš pričat svom unuku

Jer u zlatnoj svog roda slobodi

Zaboravit patnje ćeš i muku

Hudi sine, hodi, hodi, hodi.

Na istoku med oblaci

Već slobode probijaju traci,

Ja sam tada poput gordog lava

Poletio pram istoka gore

Okol mene strašna ratna lava

Rušila je bregove i gore.

Al ja napred spravan što imadem

Domovino da za tebe dadem

I vratim se slobodom u ruci,

Tako bar je napisano bilo

Da mom djedu ja pričam o muci

Al već davno njega nije bilo.

A ja danas nad njegovim grobom
Osjećam se još sveudilj robom

Djede, djede kad bi sad ustao

I višlo dovršeno djelo

Ti bi svoje suze prokinjao

S kojima si kvasio mi čelo.

Prije lanci sad batina teška

Plata nam je za djela viteska

Pak znaj djedo toj batini teškoj

Sa kujom nam rebra polupaše

U balkanskoj ovoj zemlji svetoj

Gospoda ju slobodom nazvaše.

Sujome djedo darivaju one

Što im u dlep susiš milijone

A ja djeđa gorke suze lijem

Nad sudbinom mog tužnog naroda

Suze lijem i gorko se smijem

Čekam, čekam da dodje sloboda.

Al ta nesni biti izmisljena

Jer je suzam krovju natopljena.

I. B.

Bankrot pomorske oblasti u Bakru.*)

Bakar, 9 kolovoza.

Pred jedno tri sedmice došao je amo nautički nadzornik g. Budislav Stipanović iz Splita, da preuzme privremenu upravu Pomorske Oblasti, jer je dosadašnji upravitelj iste nautički nadzornik Dušan Kovačević morao poći ne dopust radi „bolesti“. Amo se je odavna govorkula da na Pomorskoj Oblasti nema enog zanimanja i shvaćanja za pomorstvo, već da je i ovaj ured postao glavno leglo za propagandu radikalne sile i velikosrpske misije na Jadranskom moru.

Ljudi, koji su uz g. Kovačevića, rukovodili ovu za pomorstvo od Sušaka do Albanije, jedinu instituciju, prosudjujući njihov dosadašnji rad, zaslužuju od prvoga do zadnjeg, da ih Davidovićev kalinje stavi pred narodni sud, koji bi imao da njihovo nehdjstvo kazni ne samo, što bi ih se lišilo službe i mirovine, nego da ih se priveze na konopu za kormilo vozi duž cijele naše obale, da upoznaju istu, i da vide kako u zločinački postupali i kako kroz toliko godina nisu pokazali ni najmanje interesa za istu.

Mal da na svim činovnicima Pomorske Oblasti zauzeli su sudska mjesna prepuknina vajnih radikalita i to jedino radi toga, jer su ovi imali tu zadaju, da na pomorce i pomorske činovnike i peljare, djeluju u pravcu, da svi na Jadranu imaju raditi za radikalnu stranku i za Veliku Srbiju, jer prama osnovi Nikole Pašića, čijom se fotografijom i danas diči većina činovnika ove oblasti.

* U dođućem broju ćemo domijeti, stručni članak o ovom predmetu, iz pera jednog uvaženog pomorskog stručnjaka.

Policijsokoli - pozeleniš.

Naš zadnji članak o sletu policijsokola u Šibeniku naišao je na odobravanja 99% građana. Mnogi nam pače rekо, da smo šibenske policajce traktirali sa rukavicama, jer da smo u članku izpuštili mnogo stvari. Mi smo znali sve, ali smo rádi prostora lista moralni mno-goga toga izostaviti.

Ali sto je glavno, to je, da dužni vodje šibenskog policijsokola nisu ni pred sami slet znali što se sve događa u Beogradu. Dok smo mi o svemu bili dobro informirani, i o tomu na vrijeme obavijestili neke naše uglednije pristaše. Upravu radi toga smo i dozvolili policijskoj kolomi, da se u Šibeniku po zadnji put blimiraju, da im kašnje uzmognemo dokazati njihovo izdajstvo nad hrvatskim narodom u Šibeniku, kojemu se je u zadnji čas pridružilo i općinsko upraviteljstvo iz

straha, da P. P. režim neuskrti obećani zajam općini, s kojim su općinski alipaše imali u šibenskoj općini rovariti proti radnicima i težacima, koji pripadaju Radićevoj stranci. Ali i ova gospoda su se prevarili u računu. I oni su danas pozelenili od bijesa.

Da pak policajci prikrju svoju sramotu, koju su minjeli hrvatskom republikanskim Šibeniku, obilaze sada nakon stoma P. P. režima uglednije naše pristaže, pak ih uvjeravaju da su oni uvijek bili u duši za blok, pa čak i za Radića, ali ...

I onaj nesretni salic opravdavaju policajci na takav način. Bačuju krivnju na sve i na svakoga, peru se, ali što se više peru, to se vidi da su kriviji. Žig stramate ne će nikada oprati sa licu. Služili su korupciji; služili su Pašiću; robovali su Pribićeviću — a to je za nas dokaz da su bili Izdajice Hrvata! Doli sa ovakvom tjudima bez narodnog značaja!

Tužbe iz naroda.

Kod šibenske žandarske komande leži silesija pritužba protiv ovih žandara, koji su od dolaska oslobođitelja do pada P. P. režima u sjevernoj Dalmaciji bez ikakva razloga progonili, čuškali i batinali Hrvate samo za to, jer su pristaži Hrvatske republikanske seljačke strake. Čudnovato je, da se komandant Marković nije još maknuo da rješava ove tužbe. Izbatinani traže njihovo pravo, a komandant Marković dužan im ga je dati, jer je i on odgovoran, kao i svaki drugi gradjanin, pred zakonom.

Javnost zanima kada će državni odvjetnik podignuti optužnicu proti vodjama orjuna: zubaru Jozefu Kesleru i direktoru Slavenske Banke Jurisiću radi pucanja iz samokresa na Poljani i radi teške ozlade nanesene sa kuglom zemljoradniku Osmanu?

Narod se u Šibeniku zgraža, i traži da se čim prije obnovi proces proti komesaru Careviću, Strkalju, Belamariću i redarima, koji su, kako je to sudbeno utvrđeno, u tamnici državnog redarstva batinali i ozledili hrvatske omiljence.

Crničani pitaju kad će državni odvjetnik dovesti na optužničku klupu onoga fašista, koji jo pucao i ranio omiljence Domenika Bumbera u tamnjeri, da ga ubije?

Nikom nije razumljivo, što je sa procesom oštećenika Mate Kalmete, a svak se čudi, da je hrvatsko posvjeđenje, kojim se konstatira da je Kalmeta bio teško ranjen izuzeo iz dotičnih spisa. Zar je baš onaj akt konu trebao, da s njim kod prehlade začepi svoj gospodski nos?

Što je sa procesom u pitanju onih dviju Amerikanka, koje su od Carevićeva redarstva po noći bile molestarne u hotelu? Jeli drž odvij. zaveo istragu?

A što je sa tužbama proti komesaru Careviću, radi samovoljnog ogramičenja lične slobode?

Riječ imia džezari odještim!

Veseli govor radikalni Bijelice.*

Poslije Grgurevića penje se na govornicu Petar Bijelica radikalni zastupnik iz Užica. Svojim govorom zabavio je cijelu Narodnu Skupštinu tako, da je bilo baš veselo u domu narodnih otaca. Smijali su se i radikali.

Bijelica se odmah u početku obraća na zastupnike i kaže, da je prost čovjek pa da ne će znati s njima govoriti. Ako bude glupo govorio, neka padne na njegovu glavu (Glasovi: „Ne na tvoju nogu Pašićevu, što te je amo spratio!“) a ako bude govorio pametno, e onda ga stranka može uzeti za svoga govornika: On se tome neće protiviti. Ali on je čovjek, koji je proveo čitav svoj život s narodom, pa ne će znati se stvari kazatil.

Veli da jedeklaraciju vlade kano- ni jedna izjava, kakvu politiku treba vlasta da vodi. Vlada treba da stanovništvo proizvodi (Vladina većina više: Nisu to, Pero, užički proizvodi, to su ljudi!). Bijelica nastavlja: „Znam, da su ljudi i da se mogu proizvoditi, nami trebada se proizvozna povećati i pripomognuti, da bude više djece, jer je narod veoma trudoljubiv. „Ja imam projekt i dobro je, da se tu našla skupština naroda, da tu stvar odmah uriješi. Gospodol Ova je godina veoma sušna. Nama treba vlage, a vlada o tome nije u svojoj deklaraciji ništa kazala! Gdje je suša važno je nadodijavanje i podvodnjavanje (Netko više: „Dujte mu trave piskavca!“) Cijela skupština prće u smijehu. Opet jedan glas: „Pero, Pero, ne govoriti to Pero Bijelica, nego užička klekovača (rakija, op. sl.)“) Pero žalosno maše glamom i kaže, da „klekovače“ nije guncnuo, otkada ga ovo pozvaše u parlament.) „Gospodo“ — nastavlja Bijelica — „kod nas se ništa ne vodi računa o šumama, a to je najvažnije pitanje za nas, koji smo iz šume. (Glasovi: „Is šumu, nisi ti za narodnu skupštinu!“) Bijelica: „Ja sam, gospodo, došao iz šume, gdje je narod zdrav i pametan i vidim, da ovde ni pameti nemate i da ste pokvareni. Gospodol! Ja molim, da ovo udje u deklaraciju vladinu i da se u deklaraciji popravi ovo ponapanje proti meni!“) Nastavlja: „Gospodol! Šta je sa penzijama zemljoradnika?“ (Povici: „Kakove penzije, ti si lud!“) Pero: „Nema to da bude odmah, može to biti i kroz pedeset godina. Ja govorim ono, što mislim. Dobro, gospodo, a Šta je sa električnim željeznicama?“ (Svi se zastupnici smiju. Predsjednici skupštine Lj. Jovanović zaklanja glavu za spise, da se ne vidi, kako se smije. Većina ministara izlazi iz skupštine, da ne povijede dostojanstvo parlamenta.) Bijelica: „Gospodol! Mi imamo tekućih riječa. Vlada nije ništa rekla,

šta je s tim rijekama. Hoćemo da pravljimo fabrike. Na selu nikako pisma ne dolaze. Dobro bi bilo, da se putevi usore (uredi i pospu, op. sl.), da poštari lakše dolaze. Gospodol! Šta je sa osnovnim školama a što sa sveučilištem?“ (Glasovi: „A što ti i za sveučilišta brigu brineš?“) Bijelica: Šta je sa zemljoradničkim kreditima i trgovinskim školama? Šta je sa zakonom o zaštiti države, gospodo? Deklaracija valja da bude jasna za svakoga (Povici: Šuma je za te, a ne deklaracija. Jedan glas: „Suti more! Socijalista Diviljac naviestio je, da će on osnovati užičku državu!“ Sutijeh.)

Bijelica razvija svoju teoriju o zemljoradničkim kreditima i veli, da je sadašnja vlast ukrala načrt od prošle. Obraća se ministrima i veli: „Ja, to vam velim Pero Bijelica, radikal iz Užica!“ On će braniti penzije zemljoradnika. Kaže kako vlasta treba da nabavlja motike za zemljoradnike, jer u ovom kukuruza ima već i pečenjaka (zrelih klipova, op. sl.), pa ga treba dobro okopavati, da se bolje uklipi. „Mi ne možemo dozvoliti, da zemljoradnik okonča životom. Pošto vlasta ne vodi o tome brigu on ne može za nju glasati iz vanrednih razloga. (Nastaje smijeh). Pero Bijelica sav crven i oznojen kupi po govornici nečesove papirice i bilješke, što se razletiše, dok je lomatao rukama oko njih. Zasukiva brkove i uvredjenim posom silazi sa parlamentarne govornice.)

Donašamo ovaj govor našeg poslanika radikalnog Bijelice, ne toliko radi njegove gluposti i smješnosti, koliko radi toga, da upozorava našu javnost, kakove narodne posluške želite Pašić u skupštini. Ovakovih kao Bijelica, po kavljivanju sumiši radikalima imale preko 70%, u post radikač klubu. Pašić su trebali Bijelice, da on i ono uveliča, „inteligentnih“ poljanika mogu lakše krenuti državu i bogatiti se her kontruire. Osim tega radikalci za svoje vladavine nisu nikada dozvoljavali, ovakvinom da govore. Sad, jer niješu ni vlasti, i to im dobro dobiti, sumu da se kreji nešto drugo. Skupština. To je Vam je, ju, jedino „spasavajuće-državotvorno“ i moćna radikalna partija, koju je „vodila“ Srbiju kroz punih 40 godina.

Žandari kao agitatori radikalni.

Evo tajnog dokumenta: „Poglavar sreza Visokog, Broj 3101 od 27. maja 1924. Visoko. Odluka za Ibrahima Mehmedagića Denjoi Zgodić.

Vašoj molbi za crveni list za godinu 1924. nje se moglo udovoljiti, jer vam oružje nije potrebno. Stoga se pozivate, da vaše crvene predate u ruku od 8 dana kod žandarske stanice Kakanj. — Za godinu 1925. slobodno vam je ponovnu molbu predati kod ovog ureda.

Sreski poglavar: dr. Zdunić.

Na toj istoj odluci napisano je u tergo ovo:

„Žandarmarska stanica II. žandarme-rijske brigade.

Broj 1041 od 12 VI 1924. u Kakanju.

Poglavaru sreza Vlado Čekić, Molitejl mi je da poštujem riječ, da će preći u radikalnu stranku, a koliko sam opaziti mogao, da je ostavio Spahinu stranku i rekao mi je, da će više emigrirati sa sobom povesti.

Komandir Cbr. R. Rašeta“.

Ovo je dostavljeno sreskom druždunićem u Visokom, koji je na to svojeručno dopisao ovo:

„Ova se odluka naknadno ukida, Povratite mu oružje

16. juna 1924.

Poglavar sreza: dr. Zdunić.“

Kada nam je ovaj tajni dokument došao u ruke, pomisili smo odmah, da bi bilo dobro od vlaste zahtijeti, da se kod Šibenske žandarmerije propita, da li i kod nje imaju sličnih dokumenata, te da ih vlasta objelodani, ako ih imaju.

Hrvatski Sokol u Šibeniku.

Ovime se otvara do znanja svim Hrvatima grada Šibenika i okoline, da se je u Šibeniku osnovao promicateljni odbor, koji imaju oživotvoriti stari Šibenski „HRVATSKI SOKOL“.

Svi članovi bivšeg Hrvatskog „Sokola“ koji se žele ponovno začlaniti, kaži i svaki Hrvat, koji želi stupiti u društvo „Hrvatski Sokol“ neka svoj pristup prijaviti u dučanu brata Ferde Erege, trgovca u Širokoj ulici.

Za nekoliko dana promicateljni će odbor organizati konstitucionalnu skupštinu.

Naši dopisi.

Split, 7. kolovoza.
Inžinir Musanić. Malo vremena prije sljedeća P. režima, ovdje je generalni inspektor vojske inž. Krsto Musanić bio je radi „velikih“ zasluga pod bivšim Austrijom u građevnoj službi imenovan za nekevog centralnog organa ministarstva poljoprivrede i voda u Beogradu. Njegov odlazak očekivao se je s danom u dan. Međutim nastao Pašićev slovi i Musaniću se nedá još uknutili iz Splita. Pogovara se, da od radikalnog slovca nije više dobio nikakvo pismo od generalnog direktora voda Vinjera i načelnika administrativnog odeljenja Mitešića. Taj njihov muk zadržao mu trišta brija i priče da, da je Musanić odušio ne podi u Beograd na novo mjesto, dok od novog ministra g. Kulovca ne do bje posao, da su mu vrata u ministarstvu otvoreni.

Ovaj radikalni kapunja, koji se je pred prošle izbore iznevjerio demokratskoj stranci i radikalni žaru upadno turio svoju klijigiju, sada nastoji da se pred svakim pere, da en nije nikada bio radikalni, isto kao što tvrdi, da on nije nikada u službenom svojstvu magovaran podređenje njučinovniku na kažnjiva i nepoštenu djelu, kao na svoga inuđe desnog prijatelja, inžinira Kinđu u Kotoru, koji je radi pronjerenje državnog novca i materijala u istriju zatvoren udsje nekoliko mjeseca, a tu skora uz kareliju, do glavne razprave bio pušten na slobodu. Stoša što su ga glasili.

Zapažaj. U kafani Rangovara se o novoj vlasti. Stara se kudi, a naročito Pašić. Sluša razgovore jedan radikalac Dorka, pa da pukaže kako je Pašić još u velikoj vlasti reći će.

Pričaje vi što hoćeš! Ja tek vidim da pre Pašićevom kućom i danas stoje tri žandarma...

Jeste, istina je! doda jedan koji nije ni demokrata ni radikal. Samo žandar sada imaju drugi zadatak. Pre su čuvali Pašića da ih ko ne napadne, a sada da ne bi pobegli!

Nova pesma.
Gigant kao Gigant! Uvek nadju predmeta za svoje nove pesme, i u svakom vremenu junake dostojne da ih proslave uzčeme. Ratovi su dali mnogo materijala Ciganima ali donasne vreme im svoje heroje. Goće Šta su onomad u veće pevali Ciganii pred jedinom od čubarskih kafanica:

Rade ima Rade ima
Zlatno srce —
Zbor tvoje srce, Rade,
Most na Navi propade.
Tvoje se ime, Rade,
Od jednomo pročulo!

Rade ima, Rade ima
Duge prste.

Zbor tvoji prsti Rade

Obraz nane propade.

Zbor tvoji prsti Rade,

Mi smo se pročuli!

Rade ima, Rade ima
Pune kuse —

Zbor tvoje kralje Itade

Po države propade.

— Zbor tebe samo, Krade,

Niže se ime pročuli!

Srđa

Gradske vijesti.

NAZNANJE. Dođuće sedmice poštamte će razaslati svojim dužnicima poštaško pouzeće, pa se lijepo mole, da pouzeće iskupe, da tako sakupimo novu-

Glas sa Marjana.

Prvić-Sepurine, Dne 25 pr. mј. posjetio naselje selo brat slovenski gosp. August Kollander, činovnik kod gg. Žakrašek i Černark u New-Yorku i predstavio nam iznos od Dolara 40, što su g. Mišurač Ante pok. Luke, Ante Tomić i Kursar Tomu Gustio sakupili među našim seljanima u New-Yorku za prevoz svih svog toga zapuštenog ijetesa. Darovali su slijedeći Kursar Tomi Gulin, Dol. 5, braća Ante Dol. 5, brat Grubelić Dol. 5, Mišurač Ante Dol. 2, Mišurač Stipe Dol. 2, Mišurač Antica Dol. 2, Kursar Mati Takin Dol. 2, Ukić Jakov Dol. 2, Vlahov Mate Nikolin Dol. 2, Frančišak Antin Dol. 2, Vlahov Ivan Tadić Dol. 2, Kursar Josip Gutin Dol. 2, Ante Danica Dol. 1, Vlahov Karmelo Dol. 1, Ante Ante, pk. Ilije Dol. 1, Vlahov Zore pk. Jakov Dol. 1, Fantulin Franjo Dol. 1, Jurat Niko Dol. 1, Ante Ante Nostrum Dol. 1.

Ovom pogodom najvrđnije zahtijevamo koliko sakupljajuši toliko darovateljima na njihovom uzimanju i poštovnosti za prevoz svoje rođene grude, a to je znak, da i sami dobro vide, koliko nam narod potiče usluženog napretka. Dao Bog da u ovom plemenitoj radnji ne izostane nijedan naš mještanoj iseljenik a još više, što čujemo da će isti seljenici u New-Yorku pokrenuti akciju oko sakupljanja fonda za gradnju nove mjesne škole za koju će im akciju ošteti vječno haran narod i djeca njihova za koju djeci i rodi i na kojih će svjet ostati.

Zahvaljujući još jednom želimo, da se i drugi u njih ugledaju na sreću naprilek naroda i rođene grude svoje.

Odbor za narodno presvetljivanje
Predsjednik
Nagler Ivo ravn. učitelj

Ustриći.

Jedna od prvih dužnosti novih ministara bila bi da stave na snage mještajnički zakon o zaštiti države. Ali da bi taj zakon bar jedan jedini put koristio i plemenito poslušnu, neka ga prvo primjene, na Pašića i Pribićevića, koji raspljavaju naci malnu omrazu, stvaraju atmosferu gradjanskoga rata. Tako bi se bar oprostili grada što su ga glasili.

Zapažaj. U kafani Rangovara se o novoj vlasti. Stara se kudi, a naročito Pašić.

Sluša razgovore jedan radikalac Dorka, pa da pukaže kako je Pašić još u velikoj vlasti reći će.

Pričaje vi što hoćeš! Ja tek vidim da pre Pašićevom kućom i danas stoje tri žandarma...

Jeste, istina je! doda jedan koji nije ni demokrata ni radikal. Samo žandar sada imaju drugi zadatak. Pre su čuvali Pašića da ih ko ne napadne, a sada da ne bi pobegli!

Nova pesma.
Gigant kao Gigant! Uvek nadju predmeta za svoje nove pesme, i u svakom vremenu junake dostojne da ih proslave uzčeme. Ratovi su dali mnogo materijala Ciganima ali donasne vreme im svoje heroje. Goće Šta su onomad u veće pevali Ciganii pred jedinom od čubarskih kafanica:

Rade ima Rade ima
Zlatno srce —
Zbor tvoje srce, Rade,

Most na Navi propade.

Tvoje se ime, Rade,

Od jednomo pročulo!

Rade ima, Rade ima
Duge prste.

Zbor tvoji prsti Rade

Obraz nane propade.

Zbor tvoji prsti Rade,

Mi smo se pročuli!

Rade ima, Rade ima
Pune kuse —

Zbor tvoje kralje Itade

Po države propade.

— Zbor tebe samo, Krade,

Niže se ime pročulo!

ca za izplatu dugova i za daljne izdavanje lista.
UPRAVA

Poništene zapljene. Poznato je našim preplatnicima, da smo u zadnje vrijeme pred sami pad P. P. vlade, bili strahovito pljenjeni i to po tričetiri puta zasebicem. Previ svakoj zapljeni učinili smo pravodobno utok, te je vrhu nekak biha već određena i provedena rasprava, na kojima su bile zapljene digne. Tako je bila dignata zapljena i sa članom „Španjolske Republike“. Mi smo sve ove članove, koji budu aktuelni ponovno stampati, izgleda ipak, da bi priklike u ovu strelju ženili mogle krenuti na bolje.

Zadnji tržaj. Ono je nesreća, oružničkih plaćenika, još uvek nevjeruju da je prošlo vrijeme, kada ih je vlast mogla rećimo i morala uzimati u zaštitu, pri njihovim izgradnjama. Još uvek imade jedan bedak, bioš austrijski oficir i denuncijant, koji ave fukare podržava i ugovara na nerude. Tako je ova banda vatrog desetak dana u kasnoj noći, vucarica se pijana po kavarnama i bufetu, te širokom ulicom i Poljanom dredila se: „Živila Velika Srbija“, „Doli Davidović, Korošec i Spaho“ itd. Među timu, kažu nam da je bio i „adaltus“ upravitelj jedne Banke poznatog hrvatskog, i jedan od „preksa“ policijskog soka.

Gdje je bila policija? Kada je koji Hrvat i na kraju Crnice likuuo: „Živila Hrvatska“, ona je utedovala i našla se na ujetu, a sada i upozoreno, čini nam se, da nije ništa poduzela Ništa zato Hrvati će i sami znati, u tskvima prilikama, učiniti redal.

Izlet Šibenske Glazbe. Prošla nedjelja, kako smo već napisali „Šibenska Glazba“ je priredila izlet u Preko kod Zadra. Izlet je veoma dobro uspio. Ujutro se je parobrod sa izletnicima, zustavio u Biogradu, gdje se je veliki broj Biogradjana pridružio izletu. U samom Preku je bio priredjen Glazbeni sjajni doček. Netom se je parobrod ponosno, zaprćeale su u Prekom pranje, a pučanstvo je na čelu sa gosp. Upraviteljem Monti, odusevljeno dočekalo izletnike. Mjesto je bilo očiteno hrvatskim zastavama, a narod se je natjecao, kako bi glazbenicima i izletnicima bio što ugodniji boravak u Preku. Opć. upravitelj je bio jako gostoljubiv, pa je glazbene i pučanstvo. Za koncertiranje Glazbe priredjene su manifestacije, a odusjevljenje je bilo navršljeno. Za vrijeme boravka, restauratori braća Mašina, su se trsili da izletnicima budu pri ruci i gestima su učinili veoma niske cijene. U večer pri odlasku cijelo Preko je ispratilo izletnike do parobroda, a rođoljubnim poklicima nije bilo ni kraja ni konce.

Kad je se parobrod na povratku zaustavio Biogradu, dočekali su ga biogradski Hrvati i uslužno klesali i manifestirali Hrvatstvu, Glazbi i Šibenskom.

Upravo Šibenske Glazbe, ovim putem, najlepše zahvaljuje g. Monti, opć. upravitelju, Braću Mašinu i Hrvatsima Preka i Biogradu, na sređačnom bratskom prijemu i dočeku.

„Živila Hrvatska“, ispisano na Šibenskev prigodnom boravku Englez u našem gradu nije došlo počeci mira i kopalo joj oči, pak je skoro jedan Hrvat radi toga, morao odseći 14 dana po carskoj patenti. — Ma šta vam je ljudi bojiti? Zar ste slijepi kod zdravih očiju. Ili nevidite da živate u čisto hrvatskom republikanskom gradu, pa prema tomu, onaj natis ne može da bude izazov za nikoga.

„Doli Austrijanci! Par večeri otraga, razgovaralo se nekoliko mladih ljudi, akademski naobraznenih, kojima se ne može poreći patriotsam, o svemu i svačemu, pa valda i o politici. Savsim skladno i pristojno, a da im ni na kraj pameti nije bilo da koga

vrijedaju, tim više što su bili pripadnici raznih partija. Dok su oni, tako akademski raspravljali, pojavi se jedan poznatuiranđiaki tip, plaćenik naravno, i vikne: „Doli i Austrijance“, pa se stade oko njih u bojovnim raspolaženju vrati i pratiti ih. Kada su ova gospoda upoznala izazivača, nisu se ni obuzreli na njega, već su poslije jedini. — Savsim tim bilo bi poželjno, da oni, da koga je, spređe ovakove izazove, pozne fukare, jer se neće uvek susresti sa akademcima, a tada može biti zla.

Policaj-sokolski slet u Benkovcu. U prošloj nedjelji imali su policaj-sokolski slet u Benkovcu, te Šibeniku je pošlo dvadesetak ljudi. Sletu su se povratili otvoreni i lhadni, kao da su bili na pogrebu, jer im je slabo uspjelo „Vrag bi ga znao, ne ide, pa ne ide u ovu zadnje vrijeme. Skoro imate prav, kada kažete, da sokol ide samomu sebi sa spravode, reče nam, jedan sokol naivječan“. Pa tako je i nikako drukčije. Sokol nije nikakav sokol. Tu su sve same orijunske područnici i zato nemino-vno mora da propadne.

Nevjerojatno. Prigodom boravka engleske eskadre u Šibeniku englesku je mornarica kupila frškog mesu, jednu veću kolikoću krumpira i drugih predmeta. Dočinili literati, ako smo isčisto izsvjetljeni, na samim krumpirima zaradio je do 45.000 dinara. Kupio ih je po dva dinara, a prodao po sedam. Toliko nemogu da na krumpirima zarade, svr preprodavati kroz jednu godinu dana. Svakako bi bilo puno bolje, da su to zaradili sročima preprodavati, nego li jedan gospod, čiji to nije posao, i koji se razmeće svojim rodoljubljem i hoće da je prijatelj naroda.

Popravak ohale. Gal na našoj obali ispred kavane Krka bio je uprav u derutov stanju. Netom se je počela, davanje propala istočna strana gata popravljati, propade u more i zapadna strana. Što je bilo davno po p. e. o. idjeti. Kako sazimeno iz gleda da je nova vlast naredila da se moraju obe strane popraviti i da je za to odobrila potrebiti kredit. Tu je bila svakakš skrjava muzla, da se izbjegne nesreća da prospadne cijeti gal, što bi onda zapadalo dvadeseterstruko. Nego nije samo taj dio ohale u Šibeniku porušen. Ne popravili su li u najkratčem vremenu i onaj dio ohale gdje je nazlagen hukut, i onaj će propasti. A gdje će onda pristupiti parobrodu za ukrcavanje bukvita? — Do nadležnih je da ovo na vrijeme prelože Ministarstvu saobraćaja, da se i ono jednom maknec nešto za Šibenik utin!

PREPLATNICIMA NA UVJEZNE
NJE Već je na izmaku prvo polugodište, a da sada nije izvršila svoju dužnost niti trećina preplatnika. Svakom starom i novom našem podupitatelju stavljamo na daju da naša suda u odlučnoj fazi borbe hrvatskog naroda što izdašnje podupire, i neka svaki nadje barem jednog novog preplatnika.

UPRAVA.

ĐIDI PREPLATNICIMA NA RAVNJE. Mole se gđu, preplatnici da kod pošiljci novčića uvejk navедu njihov broj preplatne. Novci se salju isključivo na ovu adresu:

„DALMATINSKI HRVAT“
(za br. 38.004 Poš. Ček. Zavoda.)
Šibenik.

Razgovor na loži.

Jelača (okosito): — Jezik ti je u-suhnuo večeras, zar su radikuli krivi, što se još nije pronašlo ubojecu komesara Boliće.

Ikača: — A zar nisi bila na raspravi, kud su Zlatović i Bedrića svjedočili, da je ...

Jelača (upada u rič): — Dva pi-jana ubili trećega!

Ikača: — Nisu bili pijani, nego

biće koji drupi razlog.

Jelača: — Ostavimo mrtve u miru. Reci ti meni je li šor Mate dao tvoju mužu zajam i koliko mu je uračunao kumate?

Ikača (zučudjena): — Što si luda, odake šor Mate ima novac da ih dobita na dobitak?

Jelača (smijajući se): — Nemao se činit da si tuka i da ne zna ništa.

Ikača (prikriva ruke preko prsa): — Gospa od Vrpoljca ne smješta uko znam išta!

Jelača (u čudu): — Je li moguće?

Ikača: — Tako me Bog pomogol

Jelača: — Meni je moj Jovo si-noć pripovijedo, da je šor Mate dobio preko Pribicevica i Pašića milijun dinara zajma, da ne će plaćati nego šest na sto, a on da će ovđi davati novac u dug za samih osam na sto, ali mi je još rekao, da će davati zajam samo onim težu-cima, koji se obaveže da će glasovati proti Radiću i republici.

Ikača: — Tad mu moj Stipe ne će zaviriti niti pred dučan, pa da, bismo svi poerkali.

Jelača: — A vjeruješ li ti da će

šor Mate biti taki tukac pa davat novce na vjerjesiju sa osam po sto?

Ikača: — Duleko nu kuća od naše familije!

Jelača: — Lukavi je mačak šor Mate. On je dobio milijun dinara preko radikalni i Pribicevaca, ali ne da pomogne narodu, nego da se on kroz malo godinu bogatog ponovoču vlade. On će davati novce na vjerjesiju sa 24 na sto. Tako će imati na svako sto dinara 18 din. dobiti. Moj je Jovo učinio račun na našoj srpskoj Jadranskoj Banci, da će šor Mate pomoći vlade dobiti na kamatašima godišnje 180.000 dinara. Niko ne zna je li on dužan, ali da je dužan, reko je moj Jovo i dva milijuna dinara, što nije, to će šor Mate cili dug izplatiti sa dobiti od kamata kod težaka, za kojih jedanaest godina.

Ikača: — Kako je to njemu uspijelo prevariti radikale i Pribicevce?

Jelača: — Jovo mi nije još ništa priopovidio, ali sam iz njegovog posu-mjeha razumila, da su ga naša tri Nikole dobro opisali kod Pašića. Pitat ću Jova i reći ću li drugi put.

Izdav. i odg. ured. Medić Niko.
Tisk: Pučka Tiskara — Šibenik

Opletené borcune
(demijone) u svakoj
koljini od 3 do 50 litara
razašiljem postom
ili želježnicom uz naj-
jeftinije cijene. Veliki izbor sta-
kleni, porculanske i luksusne robe.
STAKLENE PLOČE svake vrsti,
brušena i nebrušena **OGLEDALA**,
REX i **ULTREFORM** boce i lon-
ce za ukuhavanje voća preporuča
Staklana VJ. FRANZ, Zagreb

Jeladićev trg. 7.
Specijalno skladiste lijekarskih boćica i
laborat. robe.

Nedvojbeno obilježja

•Pravog :FRANCKOVOG: dodatka kavi- i to-
line „Franck“ i „mlinac“ naročito se ističu na
novoj, smedje-plavo-bijeloj etiketi, za kutije.
•Pravog :FRANCK: a mlinacem neandričljiv je u
aromu, teku i izdahnost. —

„DRINA“ najbolji sapun

SAPUN

Lijene umjerene — Poslužba laća — Pakovanje u sandučima — Solidnim trgovcima prodajemo na isplatu uz prilék

„DRINA“ tvornica sapuna i svjeća d. s. o. j. u Šibeniku.

Tražite odmah naše izvanredne ponude